

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ, профкому та місцевому
Одеського Державного Університету ім. І. І. Мечникова

ВІТРОК
18
ЖОВТНЯ
1955 року
№ 30 (464)

Ціна 20 коп.

ференція університету. Принципова критика і самокритика в час проведення конференції—залог успіху її роботи!

ЗВІТУЄ КОМСОМОЛ

У комсомольській організації університету наступив відповідальний період — звіти і вибори. Даліше поживлення діяльності комсомольських організацій, їх активна участь в житті навчального закладу значною мірою залежить від неухильного розвитку середкомсомольської демократії. Основою цього непорушного правила внутрішнього життя кожної організації є виборність та звітність керівних органів. На звітних зборах комсомольці аналізують свою роботу, обирають до керівництва організаціями найкращих, найсвідоміших активістів, різко критикують тих, хто не виправдовує високого довіря молоді.

Закінчилися звіти в групових організаціях, зараз проходять звітно-виборні факультетські збори. Там, де заздалегідь почали готувати збори, звіти пройшли високоорганізовано, в обстановці гострої критики недоліків у житті групової організації.

Добре були підготовлені збори на IV та V курсах історичного факультету. В обговоренні доповідей взяла участь переважна більшість комсомольців, які гостро критикували роботу курсового бюро. Звітні доповіді були змістовні, готувались вони з залученням активу курсів, тому й викликали жваве обговорення.

У нас ще досить часто доповідь являє собою перелік різноманітних заходів, які проведені за звітний період, і за цим переліком забувають про людей, про їх роботу, їх життя.

Так було на зборах II курсу історичного факультету, де комсорг т. Вахніна погано підготувала доповідь, а член факультетського бюро т. Сергеев, відповідальний за проведення зборів в цій групі, навіть не проглянув її. Наслідком була «мовчанка» на зборах, яку перервали лише бліді виступи декількох комсомольців. На цьому збори й закінчились.

Добре підготовлена доповідь комсорга т. Булавки (IV курс українського відділу, філологічного факультету) викликала жваве обговорення майже всіх присутніх на зборах.

В окремих групах доповіді складають за шаблоном: це добре, а це погано. В них немає глибокого аналізу, узагальнень. Зрозуміло, що після доповіді, в якій, крім цифр та прізвищ по суті нічого немає, важко розраховувати на гострі дебати. Виступи тоді носять характер нудних самозвітів, або парадних декларацій про успіхи. В доповідях не висвітлюються претензії та зауваження комсомольців, реакція комсомольського бюро на ці зауваження.

Жодного критичного зауваження в звітний період не можна залишити поза увагою. Адже затиск критики полягає не лише в тому, що виступаючому іноді заважають говорити члени президії, а й у тому, що на його зауваження не реагують товариші, яким належить це робити.

Критика і самокритика — серйозна, випробувана зброя в боротьбі з

недоліками і неполадками в нашій роботі. Звітно-виборні збори, комсомольська конференція матимуть значення в діяльності комсомольської організації лише тоді, коли пройнуть вони в обстановці принципової критики і самокритики. Багато тут залежить від підготовки зборів, від організаційної роботи факультетських комсомольських бюро та комітету комсомолу. На II курсі українського відділу (філологічний факультет) забули підготувати бюлетені для голосування та іншу технічну документацію, внаслідок чого збори затягнулися значно довше, ніж в інших групах, і пройшли неорганізовано.

На біологічному факультеті склали графік проведення зборів, але «забули» сказати про збори комсоргам. Так були зірвані збори на IV курсі.

Про погану підготовку до виборної кампанії свідчить такий факт, що на I курсі геолого-географічного факультету збори продовжувались два дні, хоч на цьому курсі звіту не було, лише вибори.

Важливим документом є рішення, прийняте на звітно-виборних зборах. Це наказ комсомольців новообраному керівництву організацією. Тому рішення повинне бути конкретним, відображати всі критичні зауваження виступаючих.

Дуже часто слова «поліпшити», «зрушити» рясніють в кожному пункті. А як піднести рівень роботи комсомольської організації, цього там не записано. Найчастіше такі загальні резолюції виходять тоді, коли складаються вони не на зборах самими комсомольцями, а до зборів—секретарем.

Під час звітно-виборної кампанії партійні організації факультетів повинні направити комсомольські збори на шлях ще більшого підвищення ролі комсомолу як бойового помічника партії, допомогти комсомольцям проаналізувати, наскільки активну участь брала організація в розв'язанні великих і важливих завдань, поставлених вересневим, січневим, лютево-березневим та липневим Пленумами ЦК КПРС.

Обов'язок комуністів — взяти активну участь у звітно-виборних зборах факультетських організацій.

Але збори в групах показали, що комуністи були рідкими гостями на звітних групових зборах. Лише на історичному факультеті партійна організація активно працювала в період звітів в групах. В обговоренні доповідей курсових бюро взяли участь члени партійного бюро історичного факультету тт. Петряев, Чухрій, Яровий, член партбюро університету т. Савченко.

Комітетові комсомолу треба подбати про те, щоб, аналізуючи причини недоліків звітно-виборної кампанії в групах, організовано і на високому рівні провести факультетські звітно-виборні збори та X звітно-виборну конференцію університету.

Величний документ

14 жовтня на фізико-математичному факультеті відбулася цікава політінформація. У великій фізичній аудиторії зібралася біля 200 студентів і курсу. Доцент Я. М. Шершштейн розповів їм про історичну промову В. І. Леніна, проголошену ним на III з'їзді комсомолу.

Це було 35 років тому (2 жовтня 1920 року). З трибуни III з'їзду комсомолу Володимир Ілліч Ленін проголосив свою знамениту промову про завдання спілок молоді, яка стала величним документом Комуністичної партії, величезною програмою діяльності ленінського загону молоді, яка не втратила свого величезного значення і сьогодні.

Вождь закликав вчитися комунізму і роз'яснював, що комуністом не можна стати шляхом механічного заучування лозунгів і цитат, а треба вивчення комунізму поєднувати з працею, з практикою. Бути ініціатором в змаганні, прикладом у праці, ударною бригадою у створенні нового соціалістичного суспільства, кожний крок навчання нерозривно зв'язувати з боротьбою за соціалізм, куміючи перетворити комунізм із готівих заучених формул, порад, рецептів, приписів, програм... в керівництво для вашої практичної роботи», — ось до чого закликав молоді Ленін.

Не замикається від мас і не обмежуватися читанням комуністичних книг. Поєднувати своє навчання з працею робітників і селян. Борятися і вчитися, вчитися і борятися!

Він палко кликав до боротьби з усім підлим, брудним, що залишилося від буржуазного суспільства.

Ленін засуджував егоїзм, психологію дрібного власництва.

Великий Ленін вчив молоді пильності, скромності, високої вимогливості до себе, вчив виховувати почуття критичного ставлення до своєї роботи, остерігав від зазнайства.

Студенти з великою увагою і інтересом слухали доповідача, задавали йому численні питання. Політінформація мала велике виховне значення.

Рішуче поліпшити роботу кабінетів

Кабінети відіграють велику роль в навчальному процесі. Якщо робота кабінету добре організована, кабінет працює чітко і безперервно, забезпечений кваліфікованими кадрами, має добре підбрану літературу з предмету, студенти дуже охоче йдуть сюди. Вони знають, що завжди одержать тут необхідну пораду з того чи іншого питання чи, як це потрібно, консультації від чергового викладача або лаборанта. Кабінет—це центр наукової роботи кафедри, її штаб, її серце.

Чи можна сказати, що всі наші кабінети працюють добре? На жаль, не можна.

Коли знайомишся з роботою кабінетів університету, найкраще враження справляють кабінети марксизму-ленінізму (зав. кабінетом М. О. Лисенко, лаборант Л. О. Кашуба), української мови (зав. кабінетом Л. І. Степанок), філософії (зав. кабінетом О. І. Височанська, лаборант І. М. Попова).

Кабінет марксизму-ленінізму, наприклад, працює від 9 год. ранку до 9 год. вечора. В кабінеті завжди заздалегідь підготовлена література до чергових семінарів, влаштовуються тематичні передсемінарські виставки літератури тощо. Але навіть тут не обходиться без недоробок. Так, наприклад, немає ще графіку консультацій викладачів у кабінеті, і консультації не організовані.

Цей недолік, до речі, властивий всім кабінетам.

Чудово обладнаний кабінет філосо-

На фото: Я. Савченко, студент IV курсу історичного факультету.

Яків Савченко — Сталінський стипендіат, член партійного бюро університету. Він бере активну участь у громадському житті факультету і користується серед своїх товаришів великою повагою.

РОЗПОЧАЛИСЯ ПРАКТИЧНІ ЗАНЯТТЯ

З усією серйозністю беруться студенти III курсу геолого-географічного факультету за навчання після напруженої роботи в колгоспі. Не можна втрачати жодної хвилини, бо не за горами вже заліки, а там і екзамен.

Велику увагу звертаємо ми на практичні заняття, які сприяють більш глибокому розумінню теоретичного матеріалу. Розв'язуючи завдання на практичних заняттях з фізикоїдної хімії, ми узнаємо, як на

практиці застосовуються різноманітні закони. На практичних заняттях з техніки розв'язувальних робіт ми знайомимося з буровими стояками, їх роботою.

Особливо цікаві і важливі для нас практичні заняття з геофізики, які вже розпочалися у нас на курсі. Тут ми безпосередньо бачимо і працюємо з приладами, які потрібні для нашої спеціальності.

З. ІВАНОВА, студентка III курсу геолого-географічного факультету.

фії, тут створені всі умови для плідної самостійної роботи студентів. І тим більш прикро бачити тут на одному із столів цілу гору пороху газет, до яких на протязі довгого часу не могли дістати руки працівників кабінету. Звичайно, це дрібниці, але досадні, непотрібні дрібниці, яких треба уникати.

Заходимо до кабінету історії СРСР. Лаборант В. Галєв сидить і, як кажуть, мух ганяє. Питаємо: «Що робите?». Відповідає: «Літературу підбираю». «Коли у вас починаються практичні заняття, чи готуєтесь ви до них?» — «А не знаю, це справа викладачів, нехай вони готуються». — «Чи є у вас розклад консультацій?». — «А не знаю, це справа завідуючого кафедрою». «Я автономна республіка»,—додає він. Галєв любить пожартувати, але, як кажуть, в кожному жарті є лише трохи жарту.

Якщо студентові потрібно зайти в кабінет історії СРСР після 5 годин, він наткнеться на замкнені двері. Галєв вже пішов додому.

В цю «пізню» годину не можна попасти і в кабінет політекономії. Завідуючий цим кабінетом тов. Голдовський ніяк не «розкачається». Він відкладає з понеділка на понеділок той «роковий» день, коли кабінет, який має двох працівників, почне працювати до 9 годин вечора. І це тоді, коли дорога кожна хвилинка.

Послухати тов. Абрамовича (зав. кабінетом стародавньої історії), то у нього ніби все гаразд: ведеться роз'яснювальна робота з студентами

І курсу про цілі і завдання кабінету, підбирається література, встановлено чергування студентів у кабінеті (зручне нововведення, що позбавляє його автора зайвої роботи) тощо. Працює тов. Абрамович, якщо вірити йому, просто «каторжно» — з 8 год. ранку до 10,30 вечора. Але при перевірці виходить, що не так діло робиться, як казка кажеться. Викладачі, наприклад, скаржаться, що тов. Абрамович не завжди забезпечує їх картами на лекціях. «Доводиться інколи показувати на пальцях»,—каже І. Д. Головка.

Нестерпним є той факт, що не працює зовсім кабінет російської літератури. Лаборант Крупко захворіла, а кафедра й досі не спромоглася кимось її замінити. В результаті студенти позбавлені можливості користуватися цим важливим кабінетом.

Є ще одне зауваження, яке стосується працівників всіх наших кабінетів. Дуже мало вони беруть участі в роботі наукових студентських гуртків. А вони можуть багато в чому допомогти в цій справі: підбрати відповідну літературу, дати консультації студентам. Адже лаборант—це людина з вищою спеціальною освітою, молодший науковий співробітник. А у нас здебільшого роль лаборанта або навіть завідуючого кабінетом зводиться лише до пасивного виконання розпоряджень викладачів.

Більше ініціативи в роботі, більше активності, творчості — це цілком справедливий вимоги до працівників кабінетів.

Вивчення старогрецьких написів

Інститут історії матеріальної культури Академії наук СРСР готує до друку III том зібраних старогрецьких написів з Північного причорномор'я. Професор Московського університету ім. М. В. Ломоносова, доктор історичних наук Б. М. Граков бере безпосередню участь у цій роботі.

Б. М. Граков в кінці вересня на початку жовтня цього року був в Одесі, де вивчав колекції Одеського

державного археологічного музею і кабінету археології Одеського університету. В кабінеті професором Граковим вивчено 225 керамічних написів, які були заздалегідь приготовлені для нього кабінетом археології і студентами першого курсу історичного факультету тт. Калиновичем та Красильниковим під керівництвом доцента М. Ф. Болтенка.

КОМСОМОЛЬСЬКЕ ЖИТТЯ

КОМСОМОЛЬСЬКІ ЗБОРИ
ІСТОРИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ

На історичному факультеті 17 жовтня відбулися звітно-виборні комсомольські збори. Із звітною доповіддю виступив секретар комсомольського бюро факультету Мошняга.

Комсомольська організація історичного факультету налічує 152 комсомольці. Комсомольське бюро, що було обране 1 жовтня 1954 р., провело немало роботи по вихованню майбутніх спеціалістів-істориків. За звітний період було проведено 14 засідань комсомольського бюро. На засіданнях бюро розглядалися питання успішності, дисципліни, стану наукової роботи, а також спортивної та культурно-масової роботи студентів.

Доповідач відмітив, що недовіками роботи було те, що не всі комсомольці були охоплені комсомольськими дорученнями, погано був налагоджений контроль за виконанням доручень, не зовсім вдало були підібрані секретарі курсових бюро, наприклад, Буланенко на колишньому I курсі, яка не вникала в суть справи, а все намагалася зробити сама.

Погано також було налагоджене навчання комсомольського активу, за рік відбулося лише 2 семінари, не було семінарів з секретарями бюро груп і т. д.

Непогано була налагоджена ідейно-виховна робота. За звітний період прочитано 5 лекцій в гуртожитку по вул. Островідова і стількі ж — в гуртожитку по вул. Пастера.

Добре працюють наші агітатори. Кращі з них — це Верещанина, Громадський, Талан.

Раніше погано працювала редколегія стінгазети. Партбюро і комсомольське бюро розглянули це питання і затвердили новий склад редколегії. Газета стала багато кращою. Особливо добре працюють в газеті тт. Лисаковський та Буланенко.

Найважливіше питання — успішність — було предметом обговорення майже на всіх комсомольських бюро. Заслухувалися звіти комсомольців Бойко, Спічакіної та ін., які погано встигали.

У виступах під час дебатів товариші спинялись на найбільш актуальних питаннях комсомольського життя. Вони розповіли зборам про свої досягнення і помилки у минулому році. У своєму виступі студент IV курсу Тибашев розповів про роботу факультетської стінної газети «Історик». Газета не повністю спра-

вилась з поставленим перед нею завданням. Головний редактор Кірин погано працював в газеті, не з'являвся на засідання редколегії. Роботу газети жодного разу не розглядали на засіданні комсомольського бюро факультету.

— Першого квітня у нас захист дипломних робіт, — говорить студентка V курсу Май, — проте деякі студенти ще навіть не вибрали тем дипломних робіт, решта ж не бралася за роботу.

Тов. Гуляк розповідає про роботу наукових гуртків факультету, які за час свого існування виховали немало хороших істориків. Однак треба сказати, що не всі гуртки працювали на повну силу. Так, наприклад, гурток історії СРСР (керівник Першина, староста гуртка Май) за цілий рік заслухав чотири доповіді, з яких одна є стислим переказом дипломної роботи. Бюро факультету мало приділяти уваги роботі наукових гуртків, жодного разу не розглядалось це питання на засіданнях. Значна частина вини лежить на раді НСТ, склад якою в минулому році було підібрано невдало.

Студентка II курсу Буланенко в своєму виступі зауважує, що для налагодження комсомольської роботи на I-му курсі з перших же днів навчання потрібно організувати обмін досвідом між першкурсниками і їх старшими товаришами.

— У нас на факультеті лише одиниці займаються спортом, — говорить студент Довженко. — Це ганьба для всього факультету.

Довженко визнав цілком справедливою критику, спрямовану в адресу спортивного сектору факультетського бюро, і висловив надію, що у цьому навчальному році спортивний сектор налагодить свою роботу.

Наприкінці зборів виступив секретар партійного бюро факультету тов. Чухрій.

— Зараз основне завдання — сумлінне навчання. У другому семестрі на факультеті було 2,5 проц. незадовільних оцінок. Студенти складають екзамени за рахунок безсонних ночей. Ще не викорінена шкідлива тенденція вчитись тільки по конспектах, а від цього залежить глибина та сталість знань.

Збори обрали новий склад комсомольського бюро факультету, куди ввійшли тт. Кучеренко (секретар бюро), Ніколенко, Гажієва, Верещанина, Бібаєва, Рябовод, Бачинський, Гуляк, Гомонюк.

ЗА СВОЄЧАСНИЙ КОНТРОЛЬ

Комсомольська група нашого курсу на протязі року в основному працювала непогано. Велика увага на курсі була приділена навчальній роботі. В життя курсу міцно вкорінилося цінне починання — вечори взаємодопомоги. Студенти нашої групи у завчасно визначені дні збирались в аудиторію готуватись до того чи іншого найбільш важкого для вивчення предмету. Тут розбирались і роз'яснювались незрозумілі питання з лекцій по основах марксизму-ленінізму, розв'язувались складні задачі з математики і т. д. І все ж група могла працювати набагато краще. В чому ж справа? А справа в тому, що бюро курсу на протязі року не працювало злагожено. Комсорг групи тов. Бордон працював за принципом «сам за всіх», а члени бюро в цей час турбувались тільки кожний за себе. Т. Наливана (навчальний сектор бюро) на початку року орга-

нізувала один вечір взаємодопомоги з хімії, і на цьому її робота припинилася. Пізніше вона почала пропускати комсомольські збори, не прислухалася до зауважень товаришів і виведена із складу бюро. Т. Фаворов (культмасовий сектор) спочатку енергійно взявся за роботу, але скоро опустив руки. Чому? На звітно-виборних зборах, які відбулись у нас 13 жовтня, деякі комсомольці пояснювали це тим, що тов. Бордон не зумів організувати роботу комсомольського бюро групи, не давав конкретних завдань, рідко звертався за порадою чи з пропозицією до Фаворова і Наливаної. Все це вірно. Але це лише одна сторона справи. Другу причину потрібно шукати в самому комсомольському колективі. Комсомольці групи не контролювали своєчасно роботу кожного члена бюро, не вчили, не критикували з усією принциповістю то-

варишів, які допускали значні недоліки в роботі. В цьому, мені здається, корінь зла.

В результаті недальновидності комсомольців виявилось, що на протязі року комсомольська і профспілквова організація групи працювали без всякого контакту.

Недавно на комсомольських зборах ми обговорювали питання про дружбу. Серйозній, принциповій критиці товариші піддали поведінку т. Зіненберга, який зазнався, відійшов від колективу. Комсомольці вчасно звернули увагу на поведінку Зіненберга, борються за нього, і немає сумніву, що Зіненберг зрозуміє свої помилки і стане активним членом колективу. Таку вчасну товариську підтримку потрібно надавати не тільки рядовим комсомольцям, а й нашим комсомольським ватажкам.

І. ВАСИЛЬЄВ, студент II курсу геолого-географічного факультету.

ГЛИБОКЕ НЕЗАДОВОЛЕННЯ

Ще під час перебування в колгоспі на нашому курсі відбулися бурхливі комсомольські збори. На них обговорювались особисті справи членів бюро Черехи Л. і Обіходової М. І ніби продовженням їх були звітно-виборні збори. В своїй доповіді секретар курсового бюро Дарієнко, а також товариші Яєнтюк, Живора, Безносюк, Токаренко у своїх виступах сходились на тому, що бюро ставилось цілком безвідповідально до своєї роботи.

Діяльність Черехи Л. (оргсектор) зводилась лише до збирання членських внесків. Вона неодноразово порушувала комсомольську дисципліну. На роботі в колгоспі виступала як перший дезорганізатор. Нечесне ставлення до праці, нетовариське ставлення до однокурсників, халатне до покладених завдань, — все це було основою для того, щоб курс одностайно виніс їй сувору догану з занесенням в особисту справу.

Обіходова М. (акадсектор) та-

кож розвалила роботу. Результатом її безвідповідальності були 17 випадків перекладання екзаменів у літню сесію і незначна кількість відмінників (5 чоловік). Ніяких мійр по підвищенню успішності вона не вживала. Порушення трудової дисципліни з її боку спостерігались також нерідко, особливо в колгоспі. Вона свідомо закривала очі на явні зриви роботи. І догана, винесена їй курсом, цілком заслужена нею.

А. Скляренка (агітсектор) весь рік зовсім не було видно. Комсомольці не брали активної участі в політінформаціях. А що ж робив Скляренко? Об'являв теми наступних політінформацій.

Більш-менш плідотно працювала Камінська Л. (культмасовий сектор). Нею був організований культпохід в музей західного і східного мистецтва. З її участю в колгоспі ім. Кагановича, Іванівського району, були дані концерти, які були тепло зустрінуті колгоспниками.

Але взагалі культмасова робота на курсі не дуже процвітала. Намічений диспут по книзі Трифонова «Студенти» зів'яввся.

Для всіх членів бюро характерною рисою була абсолютна відірваність від життя курсу.

Все, що зроблено на курсі, було результатом ініціативи комсорга Дарієнко І. і комуніста Токаренка В.

Погана робота курсового бюро викликала глибоке обурення і цілковите засудження комсомольських зборів.

Але нехай товариші Черехи, Скляренко, Обіходова не думают, що однокурсники відвернулись від них. Всі ми хочемо, щоб вони увійшли в нашу дружну сім'ю активними членами і хорошими товаришами.

Курс сподівається, що новообране бюро на чолі з В. Вієвським зробить все для поживлення комсомольського життя на курсі.

В. ЗІНЧЕНКО, студент II курсу філологічного факультету.

Лист до редакції

Одного разу в колгоспі, біля кухні, де снідали студенти, сталася незвичайна «подія»: зникла студентка V курсу російського відділу Теодорі Т.

— В чому справа? Була Теодорі і немає Теодорі! Вкрали?!!

— Ні! Втекла з роботи!

Хто ж така Теодорі і чому саме на V курсі могла статися така подія? Де були товариші Теодорі? Чи може це просто випадок?

Ні, не випадок.

Ще з перших днів перебування в колгоспі Теодорі зарекомендувала себе як поганий працівник, як дезорганізатор.

Спочатку їй здалося, що на кухні буде значно краще, значно легше, ніж на полі, і вона підозріло охоче визвалась готувати студентам їжу.

Це зразу відбилось на роботі кухні. Теодорі варила лише раз на день, відмовляючись тим, що практично більше неможливо. Безумовно, прийшлося звільнити її від обов'язків повара. Але й на полі вона працювала не краще — разом із своїми подругами Зайцевою та Єсиповою плелася у хвості.

Незабаром вона загорілась господарським азартом і заспішила в Одесу... за холодильником. Цікавий той факт, що на одній машині з нею поїхала зам. секретаря комсомольського бюро філфаку Моралевич, а серед тих, які знали про підготовку цієї поїздки, були зам. секретаря комсомольського бюро філфаку Зайцева і член курсового бюро КСМ Єсипова.

Що зробили вони для того, щоб спинити Теодорі? Нічого.

До речі, Зайцева і Єсипова як комсомольські «ватажки» нічого не робили під час перебування в колгоспі. Навпаки, вони допускали брак в роботі і своєю політикою захисту Теодорі об'єктивно сприяли послабленню дисципліни в колективі.

Теодорі повернулася через 2 дні. Злякалась, що її виключать з університету. Після свого приїзду була переведена в другу бригаду, але й тут показала себе як дезорганізатор, насміхаючись з тих, хто прагнув бути передовим в роботі.

Немає сумніву, що негідна поведінка комсомолки Теодорі повинна бути суворо засуджена.

В. МОРОЗ, А. БОРТНЯК, студенти I курсу філфаку.

ДБАЙЛИВО ВИРОЩУВАТИ
КОМСОМОЛЬСЬКІ КАДРИ

Зараз в житті нашої комсомольської організації настала гаряча пора — проходять звітно-виборні збори. Перед своїм найвищим органом — комсомольськими зборами — звітують курсові та факультетські комсомольські бюро за пророблену ними за звітний період роботу.

Людно й гомінко було 17 жовтня у великій хімічній аудиторії. Сюди зібрався багаточисленний колектив комсомольців філологічного факультету на свої звітно-виборні збори. 4 година дня. В аудиторії займають місця студенти, аспіранти філологічного факультету. На зборах присутні й викладачі філологічного факультету професор Елькін, доценти Данилко, Шайкевич, Мартинов, кандидати філологічних наук Копиленко, Вязовський та інші. Бути присутніми на комсомольських зборах, не тільки цікавитись, але й активно допомагати комсомольській організації в роботі стало доброю традицією у професорсько-викладацького складу факультету.

Із звітною доповіддю перед комсомольськими зборами виступив секретар комсомольського бюро факультету тов. Іванов.

Значне місце в своїй доповіді тов. Іванов приділив питанню успішного оволодіння комсомольцями учбовою програмою. Під керівництвом партійної організації комсомольська організація за звітний період добилася в своїй роботі певних досягнень. Про це свідчать дані успішності за 1954—1955 рік. Так, число студентів, які склали екзамен на «добре» та «відмінно» у весняну сесію 1955 року збільшилось на 1,3 проц. 44 комсомольці склали екзамен лише на «відмінно». Але ще 42 комсомольці одержали на екзаменах задовільні оцінки, а 10 — незадовільні. Це серйозний недолік роботи комсомольського бюро і зокрема членів комсомольського бюро тт. Одоховської та Ребрової, які відповідали за академічну роботу. Децю ліберально ставився до навчання студентів і деканат факультету. Так, 17 студентами II курсу українського відділу було дозволено перекладати екзамен з логіки. А це аж ніяк не мобілізувало студентів на наполегливу роботу по полоданню труднощів у навчанні.

В минулому учбовому році поліпшилася робота наукових гуртків. В гуртках займається науковою роботою 184 студенти. Вперше за бага-

то років став регулярно виходити науковий бюлетень філологічного факультету. Але не всі студенти активно працюють в гуртках. В новому навчальному році треба добиватись, щоб всі учасники наукових гуртків брали в їх роботі активну участь. Досягнуто певних успіхів в політмасовій та спортивній роботі.

Багато місця в доповіді і у виступах комсомольців зайняло важливе питання з життя комсомольської організації — питання добору і виховання комсомольських кадрів.

В доповіді на особливу увагу заслуговує те місце, де тов. Іванов виступає із самокритикою. Перш за все, у вічі впадає сама форма. Тов. Іванов говорить про себе в 3-й особі. Взагалі самокритика секретаря в цілому справила на комсомольців негативне враження. Та й справді, тов. Іванов говорить про те, що його вже багато критикували за недоліки в роботі, деякі недоліки він помічав сам, «самокритикувався»... і в результаті все залишалось по-старому.

Так, тов. Іванов знав, що він порушує принцип колегіального керівництва і спирається в своїй роботі лише на двох членів комсомольського бюро тт. Зайцеву й Маралевич. Але замість того, щоб виправити це становище і налагодити навчання комсомольського активу, виявляти більше довіря іншим членам комсомольського бюро, тов. Іванов і далі продовжував працювати по-старому.

Кому ж і для чого потрібна така самокритика? Хіба тільки для того, щоб показати, що Іванов може зробити більше, ніж він робив, хіба тільки для того, щоб попередити критику з боку комсомольців?

Гострій критиці піддали роботу комсомольського бюро і роботу тов. Іванова в своїх виступах товариші Прісовський і Славина.

Тов. Прісовський відзначив, що факультетське бюро не було прикладом у роботі для комсомольців. Очевидно, що комсомольське бюро працювало без воєннику, бо елементарної дисципліни не було навіть серед самих членів комсомольського бюро. Як правило, засідання бюро розпочиналися з запізненням. Члени комсомольського бюро не тільки запізнавались на засідання, але інколи навіть зовсім не приходили без поважних причин. Засідання бюро готувались здебільшого погано, поверхово. Нерідко тов. Іванов під кінець засідання був змушений констатувати, що питання були підготовлені слабо, і тому бюро збереться для їх кращого обговорення ще раз.

Вкрай незадовільно організувало комсомольське бюро і зокрема тов. Іванов навчання комсомольського активу. Тов. Іванов не вчив повсякденно молодих членів комсомольського бюро, не довіряв їм відповідальності самостійної роботи. Більше того, він не рахувався з думкою деяких членів комсомольського бюро. А це

не сприяло роботі молодих комсомольських активістів. І тому у багатьох комсомольських активістів після року роботи залишається таке враження, ніби вони нічого не робили.

Значна доля вини за погану організацію навчання молодих комсомольських активістів лежить на комітеті комсомолу. Університетська комсомольська організація має значний досвід організації навчання активістів за попередні роки, коли регулярно працювали семінари активістів. Треба віддати належне комітетові — він планував і в звітному році організувати школу для навчання комсомольських активістів. Однак чи два заняття навіть відбулися. Але цієї великої справи комітет комсомолу до кінця не довів. Справа з навчанням активу була пущена на самотпів і занепала. Сьогодні можна сказати прямо: це комітет комсомолу винен, що на філологічному та й на інших факультетах багато комсомольських активістів працювали незадовільно через те, що не мали ні відповідних знань, ні відповідного досвіду, ні відповідної допомоги з боку комітету.

Очевидно, що новообране комсомольське бюро філологічного факультету в своїй роботі значне місце приділить навчанню молодих активістів, доб'ється колегіальності в керівництві комсомольською організацією.

А. ТУРОВСЬКИЙ

НАУКОВА РОБОТА В ВИЩІЙ ШКОЛІ

Вища школа в нашій країні завжди була важливим центром науково-дослідної роботи. Тут, як правило, зосереджуються найкрупніші наукові сили. Великі вчені, гордість вітчизняної і світової науки — Ломоносов і Менделєєв, Сеченов і Пирогов, Жуковський і Чаплігін, Лобачевський і Чебишев, Тимірязєв і Павлов — багато і плодотворно працювали в університетських лабораторіях. Навколо видатних вчених-педагогів завжди групувалися молоді сили, створювалися наукові школи, які не тільки розвивали ідеї своїх вчителів, а й творчо вирішували великі наукові проблеми.

Вклад вчених-педагогів Радянського Союзу в науку і техніку досить значний. В наших вузах виконуються багато робіт, результати яких становлять велику цінність для народного господарства. Наукові колективи Московського і Ленінградського університетів, Московського вищого технічного училища, Ленінградського політехнічного інституту беруть діяльну участь у створенні нових галузей промисловості, в розробці нагальних питань технічного прогресу. Серйозні наукові дослідження ведуться в ряді місцевих вищих навчальних закладів. Тісно зв'язаний з виробництвом, наприклад, Дніпропетровський металургійний інститут імені Сталіна. Майже всі технічні новини на Дніпропетровському металургійному заводі здійснені при безпосередній участі професури і викладачів цього інституту. За останній час помітно зміцнили зв'язки з промисловими підприємствами вчені Горьківського політехнічного інституту. Вони допомагають удосконалити технологічні процеси на заводі «Красное Сормово». Зараз на підприємствах міста запроваджується в загальній кількості понад сто цінних пропозицій, розроблених науковими співробітниками політехнічного інституту.

У вищих учбових закладах країни працює біля сорока тисяч викладачів, які мають вчений ступінь і звання. Це — половина докторів і кандидатів наук, професорів і доцентів Радянського Союзу, — велика наукова сила, участь якої в прогресі народного господарства має винятково велике значення. А проте розмах і глибина наукових досліджень у вищій школі ще явно недостатні, а самі наукові роботи нерідко бувають далекі від життя, від потреб виробництва. Багаточисленний колектив наукових кадрів вищих навчальних закладів, як відмітив липневий Пленум ЦК КПРС, мало залучається до розробки проблем розвитку нової техніки. Навряд чи п'ята частина професорів і викладачів наших вузів бере участь у виконанні науково-дослідних робіт.

Візьмемо Куйбишевський індустріальний інститут. Місто Куйбишев — одне з промислових центрів Поволжя. В той час як на машинобудівельних заводах і підприємствах нафтової промисловості гаряче обго-

ворюються і вирішуються актуальні питання технічного прогресу, інститутські кафедри деталей машин, загальної хімічної технології, електростанцій та інші по суті стоять осторонь цієї боротьби. На будовах Куйбишевської області запроваджується передова технологія — крупноблокова кладка стін, а в інституті в цей час вишукують способи механізації цегляної кладки. В Індустріальному інституті вісім професорів-докторів наук, 90 кандидатів наук, але науковою роботою займаються лише одиниці з них.

Незадовільно поставлена дослідницька робота в Запорізькому інституті сільськогосподарського машинобудування. Із 102 наукових співробітників, які рахуються на кафедрах, тільки частина бере участь в розробці наукових питань. Ось, наприклад, кафедра сільськогосподарських машин і тракторів — провідна кафедра інституту. Вона не вирішує комплексно жодної проблеми сільськогосподарського машинобудування. Коли співробітник кафедри кандидат технічних наук Н. Гармаш займався створенням нової конструкції зернового комбайну, то ні кафедра, ні дирекція інституту не надали йому ділової допомоги.

Формально з науковими дослідженнями в багатьох вузах немов би все гаразд: періодично складаються тематичні плани дослідницьких робіт, Міністерство вищої освіти контролює їх виконання. Якщо ж уважніше придивитися, що це за тематика, то неважко переконатися, що вона нерідко носить випадковий характер. Наукові колективи деяких вузів вирішують окремі дрібні завдання чи такі поточні питання виробництва, які навіть галузеві інститути не включають у свій план, а прагнуть передати заводським лабораторіям. Тимчасом саме у вузах, де, як правило, зосереджені великі наукові сили, потрібно зайнятися розв'язанням складних теоретичних проблем.

В певній мірі на стані науково-дослідної роботи у вузах відбивається недостатня кількість лабораторій і навчально-дослідних господарств, слабка їх оснащеність. В той же час нерідко доводиться спостерігати відсутність творчої атмосфери в науково-дослідницькій діяльності того чи іншого вузу. Дає себе знати і ізоляваність, відірваність вузів від галузевих інститутів і від наукових установ Академії наук СРСР. Буває й так, що кафедра старанно розв'язує питання, які давним-давно вже вирішені іншими науковими організаціями. В СРСР понад дві тисячі відомчих наукових інститутів, частина з них являє собою крупні, добре обладнані дослідницькі центри. Творча співдружність з галузевими інститутами, з промисловими підприємствами допоможе поживити наукову роботу в вузах і дозволить вченим-педагогам вести дослідження більш глибоко, дасть можливість краще проводити експериментальні роботи і активно

запроваджувати в практику наукові відкриття і технічні новини.

Слід сказати, що інколи наукові роботи, які виконані у вузах, з великими труднощами пробивають собі дорогу на виробництво, зустрічають перепони при своєму запровадженні. Завідуючий кафедрою шахтного будівництва Свердловського гірничого інституту професор С. Федоров разом зі своїми співробітниками запропонував замінити дерев'яне шарнірне кріплення в рудниках і шахтах з високим горним тиском на стояки, виготовлені з литих шлаків, тобто з відходів металургійного виробництва. При випробуванні виявилось, що вони можуть служити набагато довше, ніж дерев'яні. Шарнірні кріплення із шлаків почали застосовувати на Челябінському вугільному басейні. Але в Свердловській області, на батьківщині нових кріпильних матеріалів, пропозиція професора Федорова не знайшла широкого розповсюдження. Цей факт не поодинокий. На жаль, ряд промислових міністерств і керівники багатьох підприємств не мають контакту з науковими колективами вузів, внаслідок чого те цінне і корисне, що народжується в стінах інститутів, часом не одержує підтримки і не знаходить застосування на практиці.

Багато в чому за незадовільну постановку науково-дослідницької роботи в вузах несе відповідальність Міністерство вищої освіти. Воно слабо керує цією важливою ділянкою роботи вищих навчальних закладів, не координує їх діяльності, не провадить наукових конференцій і творчих дискусій з важливіших проблем науки. Міністерство не впорядкувало підготовку науково-педагогічних кадрів через аспірантуру, де і на сьогодні ще мало людей випадкових і недосить здібних. Потрібно відзначити також той факт, що в більшості вузів студенти старших курсів мало залучаються до наукової роботи.

Рішуче поліпшення наукової роботи у вищій школі передбачає найширшу інформацію вузів про найновіші досягнення вітчизняної і зарубіжної науки і техніки. При цьому вчені-педагоги не повинні виступати лише в ролі коментаторів і тлумачів. Вони зобов'язані уважно слідкувати за розвитком науки в країні і за кордоном, сприймаючи все краще, передове.

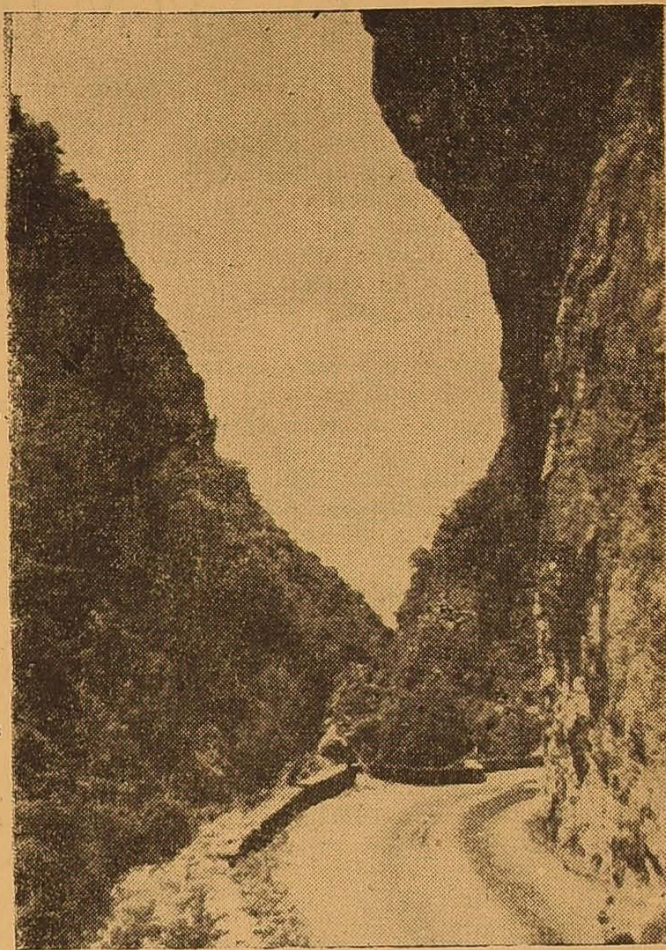
Інтереси дальшого розвитку соціалістичного господарства настійно вимагають активної участі працівників вищої школи в боротьбі за науково-технічний прогрес, за процвітання передової науки і техніки. Перед радянськими вченими поставлене завдання — своїми відкриттями забезпечити більш швидкий розвиток всіх галузей економіки і культури. Присвятити всю свою творчу енергію розв'язанню цього почесного і благородного завдання — обов'язок працівників вищої школи.

(«Известия», 5 жовтня 1955 р.).

Гора «Пронеси господи».

Кавказ.

Фото Ю. Амброс.

Вл. КИПЯТКОВ

ПРОЩАНИЕ

Путь геолога трудный и долгий
Беспокойной начертан судьбой.
Как всегда, перед дальней дорогой
Я хотел бы проститься с тобой.

Я хотел бы, чтоб в быт мой
суровый
Ты вмешалась хотя бы во сне.
Назвала порой ласковым словом
И взгрустнула чуть-чуть обо мне.

Чтоб глухие таежные тропы
С желтым зверем меня не свели,
Чтобы ветры в бездонную пропасть
На подьеме столкнуть не смогли,

Чтоб сибирская белая вьюга
Не смогла бы мой след замести,
Ты по праву старинного друга
Пожелай мне удачи в пути.

ПОЛЯРНЫЙ ВАЛЬС

Далеки вы, каштаны одесские.
Далеки, словно свет маяка,
И родные глаза полудетские,
Что забыть невозможно никак.

Я живу среди льдов белой Арктики,
Где чукотские чумы стоят,
Где суровые дни нашей практики
Согревает улыбка твоя.

Никогда не цветут здесь акации,
Никогда не стихает пурга,
И вокруг нашей маленькой станции
Сотней верст протянулись снега.

Но сквозь бури, торосы и омуты
Я сумею достойно пройти,
Сохраню свое чувство нетронутым
И к тебе не забуду пути.

ВЕЧЕР В ЯЛТЕ

Догорает закат над Ливадией,
С Ореанды плывут облака.
Под платаном, за летней эстрадой,
Кто-то ждет своего моряка.

Там, за крепостью, в роше
ореховой,
День и ночь соловьиная трель
И сады возле домика Чехова
Белым цветом окутал апрель.

Далеко с теплохода чуть слышится
Тихий вальс о любви и весне,
И у берега чайки колышутся
На прозрачной и чистой волне.

Этот вальс про глаза ее синие,
О тропинке, что к парку ведет.
И с душистою веткой глицинии
К ней моряк непременно придет.

НА КОДИМЩИНИ

Вибір випав на цей район не випадково. За планом кафедри української літератури по збірному уснопоептичній творчості народу вже проведено дослідження в північних районах області — Бальтському, Пищанському, Савранському і Червоноокнянському — ще минулого року. З цією метою виїздили в райони дві групи студентів.

Залишався один найвіддаленіший від міста Кодимський район. Для його дослідження була споряджена в липні цього року наукова експедиція в складі тт. Шаповалова, Ярмульського, Друзь, Пугачової.

Перед молодими дослідниками стояло завдання: зібрати фольклор радянського періоду, включаючи всі його жанри: пісні, частушки, оповіді, казки, анекдоти, думи, прислів'я, приказки.

Треба було охопити населення різного віку, а найбільше працювати з молоддю. З цією метою група ділилась надвоє, і весь час підгрупи працювали в різних кінцях села, йшли в різні польові бригади чи ланки, на токи, на ферми і там, безпосередньо допомагаючи колгоспникам у роботі, проводили майже весь день. Після першого знайомства з ланкою чи бригадою зав'язували розмову з колгоспниками і під час перепочинку або обідньої перерви в бригаді записували потрібний нам

матеріал. Інколи провадили бесіду чи читали лекцію.

Побували ми в селах Калинівці, Писарівці, Лабунній, Будеях, Тимковій, Волядиці. Збирали матеріали і в самій Кодимі. Скрізь нас приймали привітно, охоче допомагали нам партійні і комсомольські організації колгоспів.

Провалили записи від людей старшого покоління по домівках, особливо у вихідний день, з молоддю більше працювали безпосередньо на роботі або біля сільського клубу вечорами.

І нам вдалося за весь період зібрати досить значну кількість матеріалів. Уже в ході записування їх ми систематично обговорювали зібране, відбирали кращі зразки, заносили до чистовиків.

Зібраний матеріал свідчить, що в значній мірі експедиція досягла своєї мети.

На відміну від минулого року тепер зібрано переважно фольклор радянського періоду. Хоча ми записали і цей раз більше десятка маловідомих народних пісень дожовтневого періоду, і, зокрема, обрядових, ряд казок, анекдотів, прислів'їв і т. д. про дореволюційне життя народу, все ж вдалося записати кілька пісень про життя в радянський час, багато частушок, загадок, прислів'їв, приказок, оповідань.

В с. Тимково добре поставлена культурно-масова робота, існує там один із краших колгоспних хорів області. В його репертуарі є пісні, створені самими гуртківцями і покладені на музику керівником хору В. Н. Бордіним. Ми записали ці пісні. Перша називається «При долині кущ калини». Вона по формі нагадує традиційну народну пісню з її римуванням лише в другому і четвертому рядках. Ряд художніх засобів і лексичних зворотів взяті з народнопоептичного арсеналу.

Відрізняється вона від старих народних пісень своїм змістом. В дожовтневій пісні ми чуємо стогін народний, його гнів на експлуататорів, його мрії і надії на кращу долю в майбутньому.

В сучасній пісні ми чуємо відгомін щасливого життя, хвалу трудівникам і творчій праці, славній партії комуністів, що вивела наш народ на світлу дорогу:

«Славим партію ми нашу,
Що покаже нам шлях
Жити мирно, працювати
на колгоспських полях».
(«При долині кущ калини».
Записано в с. Тимково від
Л. Д. Тарновської, Д. І. Дабіж,
М. Л. Дзьокіш, М. Т. Струсевич).

Не маємо в сучасній пісні і контрасту між розкішними картинами природи України і життям людини. Пейзажні зарисовки цілком спів-

звучні радісному, веселому настрою людини:

При долині є калина,
Рясним цвітом зацвіла.
На калині соловейко
Гарну пісню заспівав.

Як же гарно він співає,
Мов на скрипку виграє,
Бо щасливе життя маєм,
Навіть пташка впізнає.

Патріотичні діла радянської молоді з любов'ю оспівуються в народній пісні «Уезжає парень на Алтай». Вона теж з репертуару колгоспного хору с. Тимково, створена самими хористами. В ній відчуваємо прагнення і рішучість комсомольців виконати наказ партії:

Широка степная целина,
Глубока степная тишина.
Эти степи мы разбудим
И трудиться дружно будем
От рассветной зорьки до темна.
(Записана на колгоспному току від учасниць хору Д. І. Дабіж,
М. Л. Струсевич та ін.).
Деякі пісні, записаних нами,
сатирично-гумористичного характеру.
Під їх влучний обстріл потрапляють невідлі керівники колгоспів, рвачі, симулянти, ледарі.
Часто співає молоді с. Калинівки пісню «До заводу буряки». Висміює пісня ледаркуваті і вередливі дружину бригадира. Він посилає її на роботу, збирати хліб у полі, а вона без сорому відповідає:
А я зроду не така
І жати не буду.

Зроби мені холодок —
Я лежати буду.

Мало того, вона не без манірності вимагає, щоб і чоловік не працював:

Дома мене не лиши:
За тобою скушно.
В поле мене не бери,
Бо на полі душно.

(Записана від членів виноградарської бригади Гурмач Є., Дирбицької Є., Свистун А.).
Чванливу і ледачу колгоспницю висміює пісня «А сусідку колька коле», хоча основне вістря пісні спрямоване на розкриття головної причини — чому вона безнаказно ледарює:

Голова мене добре знає,
Про мінімум не питає.
Завхоз мене добре знає,
На плаття мені набирає.
(Записана в с. Лабунна від доярки Лужанської Т. П.).

Погане керівництво колгоспом, безгосподарність викривається і в іншій пісні — «Клубочок», яку ми записали в с. Писарівка від Селія І. Ф. В селі два колгоспи, очолювані Грабом Семеновом і Дубом Євгеном. Запланували збудувати сільський клуб. Та коли підійшла справа до будівництва, то: «Щось роздумав наш Семен: хай буде клуб Євген». А Євген? Той — навпаки. Так вони спирали один на одного:

Дуб на Граба, Граб на Дуба —
І осталися без клуба.

(ЗАКІНЧЕННЯ ДИВ. НА 4 стор.)

НА КОДИМЩИНІ

(ЗАКІНЧЕННЯ)

Тепер уже не знайдеш правого і винуватого, важко розмотати клубок. Та пісня дає пряму відповідь, що робити з таким керівництвом:

З кого треба починати,
Щоб клубочок розмотати?
Треба взяти нам за зуба
Того Граба, того Дуба,
Ой, за зуба!

Як бачимо, пісня є гострою зброєю критики всіляких недоліків.

Дуже поширена в народі і користується любов'ю, особливо серед молоді, бойова, влучна частушка. Мов луна, відгукується частушка зразу і безпосередньо на всяку подію в громадському, колгоспному житті, а то і в особистому житті окремої людини.

Вирощено рекордний урожай, перевиконано норму, трапився прогуд, відбулась якась подія на міжнародній арені, — про все розповість частушка. Вона прямо назве чия симулянта і рвача, покарає ледаря.

Наприклад, поганий господар і керівник з тов. Одночка. Частушка так і говорить про нього:

Дош іде, дош іде,
Кукурудзу мочить,
А в Будеях Одночкою
Горілочку точить.

(Записано в с. Будей від Федорчука В.).

З ідкою іронією говорить частушка про недбайливого п'яницю-бригадира:

Чи в нашого бригадира
Голова не хвора?
Налічив нас більше в полі,
Як було учора.

Що за лихо з чоловіком?
Гляньте, придивіться:
Бригадир наш добре випив —
І в очах двоїться.

(Записано в с. Лабушна від Глинки М. Я.).

Зате зовсім по-іншому, з хвилюючою гордістю, хоча і не без іскорки добродушної іронії співає колгоспниця про свого милого, чесного трудівника:

«Зварю обід миленькому,
Ще й «червоного» візьму.
Принесу, не хоче злізти:
На комбайн давай йому.

(Записано в с. Кодима від Слободяна П.).

Усвідомлення важливості і доцільності праці в колгоспі, радість творчої праці, піклування колгоспниці про долю врожаю відчуваємо ми в частушках:

Сіє мильй кукурудзу
Та ще й боронує.
Для колгоспу урожай
Високий готує.

Ой, зберу я свою ланку,
Будем шарувати,

Щоб було самим спожити
І худобі дати.

(Записано в с. Кодимі від Слободяна П.).

В частушках знаходять відбиття і постійне прагнення нашого народу до миру в усьому світі:

Знаєм—буде мир у світі:
Воля всіх людей така.
Бо Кремлівські світять зорі,
Бо на світі є ЦК.

(Записано від П. Слободяна).

Записано нами цей раз значну кількість приказок і прислів'їв, присвячених темі боротьби за врожай, за підвищення продуктивності праці:

Як силосні ями хороші—
буде молоко, сало й гроші.
Як на полі добра кукурудза
буде—

Хліб, сало й масло до комори
прибуде.

(Записано в с. Писарівка від Селія З. Ф.).

В них стисло передається і досвід попередніх років, відчутний заклик до праці. Недаремно багат з них використовуються, як відозви, які ми зустрічали на вулиці, на фермі чи на колгоспному току:

«На кожний день—трудодень»,
«Як жива прозівав—рік даремно
працював»,

«Поки зерно в колоску — не
засиджуйсь в холодку».

(Записано в с. Писарівка).

Як в піснях та частушках, так і в приказках та прислів'ях відчутна пошана до чесних трудівників і зневага, з якою ставиться наш народ до симулянтів і ледарів:

«Ударник їсть, а в ледаря піст».

(Записано в с. Будей від Мукана О. П.).

«Усе літо «проробила» —
жменю проса заробила».

(Записано в с. Писарівка від Співака В. П.).

За браком місця ми не можемо дати навіть коротеньку характеристику останнім матеріалам—оповідям, казкам, загадкам, анекдотам,—цілий ряд яких мають, між іншим, антирелігійний характер.

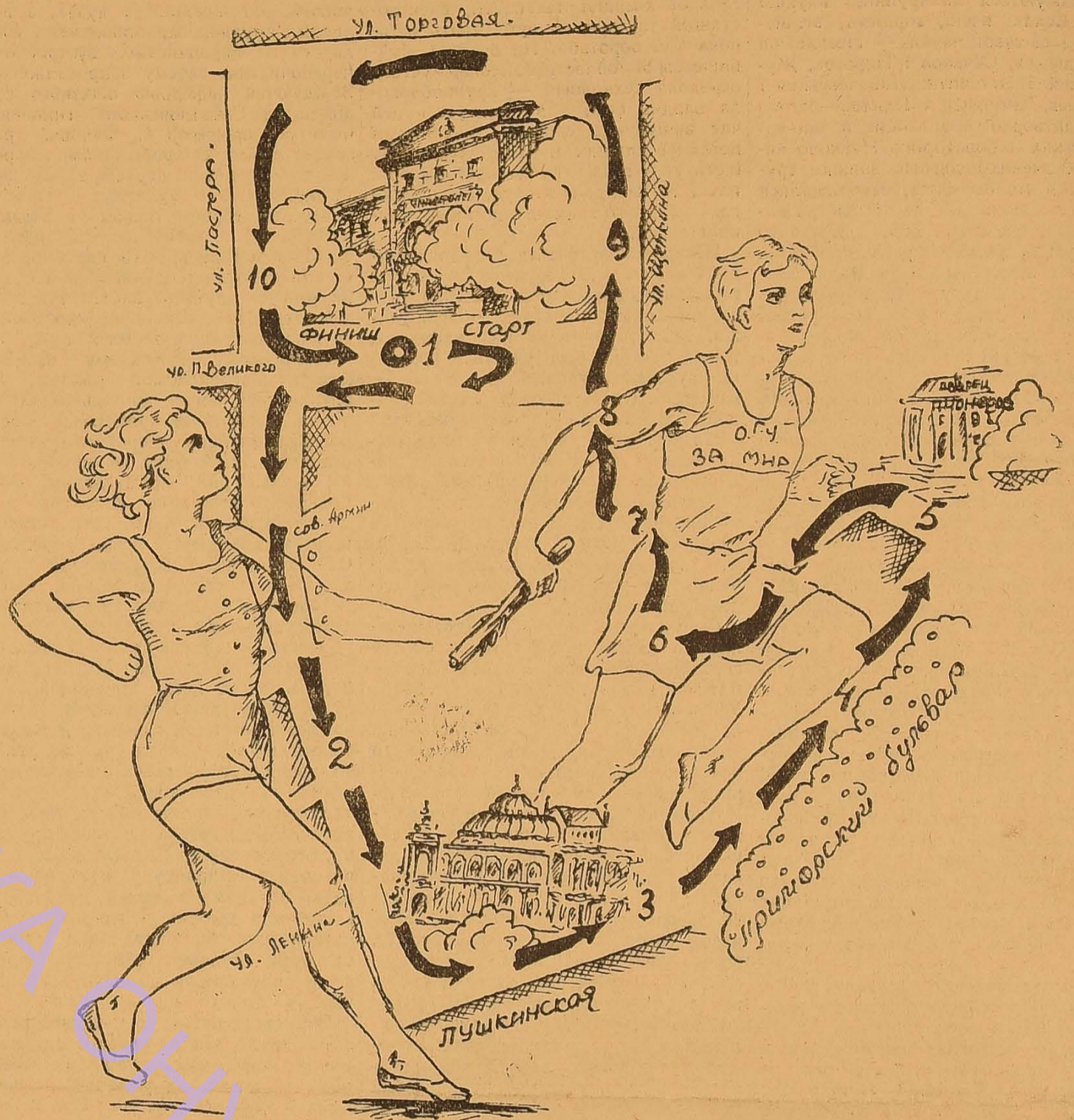
В кінці хочеться відзначити добросовісне ставлення до роботи всіх членів експедиції, їх постійний інтерес і старання якнайкраще виконати доручену справу.

Думається, що учасники цієї експедиції в наступному році будуть добрими керівниками груп під час проведення фольклорної практики перших курсів в навколишніх районах Одеси. Треба б розгорнути збирання і робітничого фольклору і вмістити його в запланованій збірці народно-поетичної творчості Одещини.

В. ШАПОВАЛОВ.

23 ЖОВТНЯ—ЛЕГКОАТЛЕТИЧНА ЕСТАФЕТА

на приз газети «ЗА НАУКОВІ КАДРИ»

ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЕСТАФЕТУ

МЕТА І ЗАВДАННЯ

Естафета проводиться з метою поліпшення масової спортивної підготовки студентів університету з легкої атлетики, виявлення кращих команд та популяризації фізичної культури і спорту серед студентів і населення міста.

Університетська естафета з'явиться підготовкою до участі в традиційній міській естафеті на приз газети «Чорноморська комуна».

Естафета проводиться 23 жовтня. Початок естафети о 17 год.

Збір учасників і парад о 16 год.

МАРШРУТ

1 етап 750 м.—від головного корпусу університету по вул. Пастера, через міський сад, по вул. Ласточкина до рогу вул. К. Маркса.

2 етап 500 м.—від рогу вул. К. Маркса по вул. Ласточкина і по Пушкінській вул. до пам'ятника О. С. Пушкіну.

3 етап 300 м.—від пам'ятника О. С. Пушкіну по Приморському бульвару до Потьомкінських сходів.

4 етап 200 м.—від Потьомкінських сходів по Приморському бульвару до Палацу піонерів.

5 етап 350 м.—від Палацу піонерів по Червонофлотському провулку до площі Карла Маркса.

6 етап 250 м.—від площі К. Маркса по Сабанєєвому мосту до Будинку вчених.

7 етап 300 м.—від Будинку вчених по вул. Гоголя і по пров. Маяковського до рогу вул. Радянської Армії.

8 етап 300 м.—від рогу Радянської Армії по пров. Маяковського і по вул. Щепкіна до Ректорату університету.

9 етап 250 м.—від Ректорату по вул. Щепкіна і по вул. Червоної гвардії до інституту іноземних мов.

10 етап 300 м.—від інституту іноземних мов по вул. Пастера до Головного корпусу.

СКЛАД КОМАНД І УЧАСНИКИ

В естафеті беруть участь команди всіх факультетів університету. Кожна команда повинна складатись з 10 учасників чоловіків або

жінок. Кількість команд не обмежена.

Заявки на участь в естафеті надіслати на кафедру фізичного виховання і спорту не пізніше 12 год. дня 20 жовтня.

ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРЕМОЖЦІВ І НАГОРОДЖЕННЯ

Команда, яка покаже кращий технічний результат і не матиме зауважень, займає перше місце і нагороджується перехідним призом — кубком газети «За наукові кадри» і грамотою, а кожний учасник команди — дипломом і безкоштовною річною передплатою на газету «За наукові кадри». Грамотами нагороджуються також викладачі фізкультури, комсомольське і профспілкове бюро факультету, команда якого займає перше місце.

Факультет, який виставить найбільшу кількість команд, за масовість нагороджується вимпелом.

Команди, що займуть друге і третє місця, нагороджуються дипломами.

Перехідний приз залишається назавжди за факультетом, команда якого протягом трьох років виходитиме переможницею естафети.

КЕРІВНИЦТВО, ОРГКОМІТЕТ

Естафету організують редакція газети «За наукові кадри», комітет комсомолу університету, профком, спортивний клуб та кафедра фізичного виховання і спорту.

Безпосереднє проведення естафети поклається на колегію суддів, затверджену міським комітетом в справах фізкультури і спорту. Головний суддя естафети—Корольков П. М.

До складу оргкомітету по проведенню естафети входять: редактор газети «За наукові кадри» тов. Дузь І. М., заступник секретаря партбюро т. Калустян Л. Х., секретар комітету комсомолу тов. Богатський О. В., голова профкому тов. Черніков Л. М., завідувач кафедри фізичного виховання і спорту тов. Козирев О. І., голова спортивного клубу тов. Луполовер П. Я.

В. о. редактора М. ПАВЛЮК.

3 нових книг наукової бібліотеки

В наукову бібліотеку ОДУ у вересні—жовтні поступило багато нових книг з філософії марксизму, історії СРСР і загальної історії. Вказуємо деякі з них:

1. **Фомина В. А.** Философские взгляды Г. В. Плеханова. М., Госполитиздат, 1955, 344 с.

У вказаній роботі висвітлюються теоретичні погляди Плеханова на різних етапах його ідейно-політичної еволюції.

2. **Воровский В. В.** Избранные произведения о первой русской революции. М., Госполитиздат, 1955, 400 с.

Книжка становить великий інтерес для всіх, хто вивчає історію СРСР і історію КПРС.

3. **Очерки истории исторической науки в СССР.** Под ред. М. И. Тихомирова. М., изд. АН СССР, 1955, т. 1, 692 с.

Перший том «Очерков истории исторической науки в СССР», дає відомості про розвиток історичних знань народів СРСР. Він охоплює період історії СРСР з найстародавніх часів до середини 19 ст.

4. **История Москвы в 6-ти томах.** М., изд. АН СССР, 1955, т. 5, 819 с.

5-й том «Истории Москвы» охоплює

період з середини 90-х років XIX віку до квітня 1917 р., епоху імперіалізму і пролетарських революцій. Розділи 3—5 присвячені революційній боротьбі московського пролетаріату в 1905 році.

6. **Асиновская С. А.** Из истории передовых идей в русской средневековье. (Т. Н. Грановский). М., изд. АН СССР, 1950, 164,1 с.

Т. М. Грановський, талановитий вчений-медієвіст, професор Московського університету, в умовах міколайівського режиму і постійного поліцейського нагляду, вмів знаходити російське студентство з селянськими рухами епохи середньовіччя. Його творчість, як підкреслює автор, становить значний вклад в розвиток історичної науки.

9. **Манакорда Г.** Итальянское рабочее движение по материалам съездов от его зарождения до образования социалистической партии. Перевод с итальянского. Под ред. И. В. Григорьевой. Предисловие И. В. Григорьевой и Н. Ю. Колпинского. М., ИЛ, 1955, 488 с.

Ця книга італійського історика-комуніста є серйозним науковим дослідженням з історії італійського робітничого руху майже за півсторіччя.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ?

... Чому 15 жовтня не було лекцій у I групі II курсу історичного факультету? На історичному факультеті цього не знають.

... Коли, нарешті, з'являться в світ перші номери стінних газет фізико-математичного, хімічного, біологічно-

го та геолого-географічного факультетів?

... Коли розпочинається і скільки годин триває обідня перерва в місцевому?

Відповіді надіслати до редакції «За наукові кадри».